

Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005, en artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.

- 2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk der Nederlanden zal zijn eigen kosten dragen.

(¹) PB C 179 van 3.7.2010.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 5 mei 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-265/10) (¹)

(Niet-nakoming — Verordening (EG) nr. 1907/2006 — Chemische stoffen — Registratie, beoordeling, autorisatie van deze stoffen en beperkingen ten aanzien ervan — REACH-verordening — Artikel 126 — Sanctieregeling bij overtreding van bepalingen van REACH-verordening — Geen omzetting binnen voorgeschreven termijn)

(2011/C 186/13)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver en M. van Beek, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: T. Marterne en L. Van den Broeck, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 126 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG)

nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1) — Toepasselijke sancties in geval van schending van REACH-verordening

Dictum

1) Door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn voor de toepassing van de sancties op overtredingen van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie, is het Koninkrijk België de krachtens artikel 126 van deze verordening op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 221 van 14.8.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 april 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte di Appello di Trento — Italië) — Strafzaak tegen Hassen El Dridi alias Karim Soufi

(Zaak C-61/11 PPU) (¹)

(Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Richtlijn 2008/115/EG — Terugkeer van illegaal op grondgebied verblijvende onderdanen van derde landen — Artikelen 15 en 16 — Nationale regeling die bepaalt dat gevangenisstraf wordt opgelegd aan illegaal op grondgebied verblijvende onderdanen van derde landen die weigeren te voldoen aan bevel om grondgebied van lidstaat te verlaten — Verenigbaarheid)

(2011/C 186/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte di Appello di Trento

Partij in de strafzaak

Hassen El Dridi alias Karim Soufi.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte di Appello di Trento — Uitlegging van de artikelen 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB L 348, blz. 98) — Terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen — Voorwaarden voor inbewaringstelling met het oog op verwijdering — Rechtstreekse toepasselijkheid — Nationale wetgeving die voorziet in een gevangenisstraf van één tot vier jaar voor de onderdaan van een derde land die na kennisgeving van een verwijderingsbevel zijn illegaal verblijf op het nationale grondgebied voortzet

Dictum

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, in het bijzonder de artikelen 15 en 16 ervan, moet aldus worden uitgelegd dat deze zich verzet tegen een regeling van een lidstaat als in het hoofdgeding aan de orde, krachtens welke aan een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land een gevangenisstraf wordt opgelegd op de enkele grond dat die persoon, in strijd met een bevel om het grondgebied van die staat binnen een bepaalde termijn te verlaten, zonder geldige reden zijn verblijf op dat grondgebied voortzet.

(¹) PB C 113 van 9.4.2011.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 4 maart 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Dâmbovița — Roemenië) — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Zaak C-258/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Bescherming van veiligheid en gezondheid van werknemers — Richtlijn 2003/88/EG — Organisatie van arbeidstijd — Begrip „arbeidstijd” — Begrip „maximale wekelijkse arbeidstijd” — Boswachter die volgens zijn arbeidsovereenkomst en toepasselijke collectieve overeenkomst een flexibele arbeidsduur van 8 uur per dag en 40 uur per week heeft — Nationale wettelijke regeling op grond waarvan hij aansprakelijk is voor alle schade die zich voordoet in onder zijn beheer staande perceel bos — Kwalificatie — Gevolgen van overuren voor bezoldiging en financiële vergoedingen van betrokkene)

(2011/C 186/15)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Dâmbovița

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nicușor Grigore

Verwerende partij: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Dâmbovița — Uitlegging van de artikelen 2, sub 1, en 6 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9) — Begrip „arbeidstijd” — Nationale regeling volgens welke een boswachter aansprakelijk is voor alle schade die zich voordoet in zijn perceel bos, ondanks het feit dat zijn arbeidsovereenkomst voorziet in een arbeidstijd van maximaal acht uur per dag — Begrip „maximale wekelijkse arbeidstijd” — Daadwerkelijke wekelijkse arbeidstijd langer dan wettelijke maximale wekelijkse arbeidstijd — Gevolgen voor de bezoldiging en de financiële vergoedingen van de betrokkene

Dictum

1) Artikel 2, sub 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd moet aldus worden uitgelegd dat de tijd waarin een boswachter wiens dagelijkse arbeidstijd volgens zijn individuele arbeidsovereenkomst 8 uur bedraagt, verplicht is een perceel bos te bewaken, met betrekking tot hetwelk hij, naargelang van het geval, tuchtrechtelijk, vermogensrechtelijk, boeterechtelijk of strafrechtelijk aansprakelijk is voor de schade die zich voordoet in het onder zijn beheer staande perceel, ongeacht wanneer deze schade is ontstaan, alleen dan „arbeidstijd” in de zin van deze bepaling vormt indien de aard en de omvang van de op de boswachter rustende bewakingsverplichting en de voor hem geldende aansprakelijkheidsregeling vereisen dat hij fysiek aanwezig is op de arbeidsplaats en hij er zich tijdens die tijd ter beschikking moet houden van zijn werkgever. Het staat aan de verwijzende rechter om de nodige feitelijke en juridische vaststellingen te doen, met name met betrekking tot het toepasselijke nationale recht, om te beoordelen of dat het geval is in de bij hem aanhangige zaak.

2) Voor de kwalificatie van een periode als „arbeidstijd” in de zin van artikel 2, punt 1, van richtlijn 2003/88 is niet van belang dat de boswachter een dienstwoning ter beschikking wordt gesteld in het onder zijn beheer staande perceel, voor zover deze terbeschikkingstelling niet impliceert dat hij verplicht fysiek aanwezig moet zijn op de door de werkgever bepaalde plaats en er zich tot diens beschikking moet houden teneinde zo nodig onmiddellijk de adequate prestaties te kunnen verlenen. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dat het geval is in de bij hem aanhangige zaak.